יחיקאל לנדאו מספיד את ישראל שריד בשם הקבוצה

ישראל בן רבקה הכהן – כבר מספר שנים שאנחנו מתפללים עליך שלוש פעמים ביום, למען רפואתך השלמה. בשנים אלו היו ירידות ועליות, וב"ה תקופות ארוכות טובות יחסית, אך מהירידה האחרונה, לא זכינו שתקום. בשבת האחרונה, כשביקרתיך כמנהגי מידי שבת, זכיתי שענית לי "שבת שלום", ואני נתליתי בכך וציפיתי שנזכה שוב לראותך קם ממיטתך...

קשר מיוחד היה בינינו ישראל. קשר של ידידים, שלפעמים דמה לקשר של חברים, ולפעמים לקשר של אב ובנו.

הקשר המיוחד שלנו התחיל לפני למעלה מ-45 שנה כשירדתם למספר שנים לאילת, למען רפואתו של רמי. אני, ילד בן עשר בערך, באתי לבקר את חברי הטוב רמי, ונשארתי בביתכם באילת עשרה ימים. באותם ימים, זכיתי שתלמד אותי איך צוללים בים סוף עם שנורקל, ואיך צופים באלמוגים היפים ובדגים המיוחדים.

לפני כשלושים שנה, עבדנו יחד בסיפן. אתה היית אחראי על בקרת האיכות, המחקר והפיתוח, ואני שימשתי כמנהל יצור. במשך שלושה שבועות התרוצצנו יחד ברחבי ארה"ב וקנדה בין לקוחות שונים של סיפן, כשכל ערב מסתיים בחדרנו המשותף בבית המלון. שבועות עמוסים בחוויות משותפות.

למדתי ממך הרבה במשך השנים. היית אדם חושב, יצירתי, ושותף לקב"ה במעשה הבריאה והיצירה.

בזיכרונותיי זה התחיל בעבודתך ב"סעד מתכות", והמשיך אח"כ בסיפן, וזאת לצד העיסוק בתחביב הצילום, וחברותך במשך כחמש שנים בוועדת תכנון בין עוד ועדות שונות בקיבוץ, בהן כיהנת לאורך השנים.

"זוגיות טובה" – בכל פעם שיצא לי לספר לך על בן שלי שעומד להתחתן, או שדיברנו על חתונה צפויה בקיבוץ, הקפדת לברך את הזוג שתהיה לו זוגיות טובה, והדגשת לי, עד כמה ברכה זו חשובה בעיניך. אתה ומרגלית, תיבדל לחיים ארוכים וטובים, נתתם גם דוגמה אישית לזוגיות כזאת, ואת מרגלית, הוספת לנו שיעור במסירות אין קץ למען אישך האהוב לאורך תקופה ארוכה ומאוד לא פשוטה.

במסכת תענית דף ה עמוד ב מופיע הקטע המפורסם: "הכי אמר רבי יוחנן: יעקב אבינו לא מת. - אמר ליה: וכי בכדי ספדו הסופדים וחנטו החונטים וקברו הקוברים? - אמר ליה: מקרא אני דורש, שנאמר 'ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים', מקיש הוא לזרעו, **מה זרעו בחיים - אף הוא בחיים".**

זכית ישראל, יחד עם מרגלית רעייתך, להקים שבט לתפארת. בנים ובני בנים שעוסקים בתורה ובעבודה, בכל רחבי הארץ. צאצאים רבים ויקרים, שהיו לצידך בחול, בשבת ובחג, לסעוד ולעזור, ובעיקר – לשמח. ממש כפי שנאמר על יעקב אבינו, מה זרעו בחיים, אף הוא בחיים.

ישראל ידידי היקר, נשמתך תמשיך לחיות איתנו, אך מגופך אנחנו נפרדים היום. לא נזכה עוד למפגשים ולשיח שכה אהבנו.

נוח בשלום על משכבך, וינעמו לך רגבי אדמת הנגב הפורח שלנו, שהיית שותף שנים רבות לפיתוחו ושגשוגו.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.